

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1425

Vragen van het lid **Vergeer** (SP) aan de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen over *het salaris van universiteitsbestuurders*. (Ingezonden 27 juni 2002)

1

Kent u het bericht «Salarissen van universiteitstop stijgen sneller dan CAO-lonen»?¹

2

Bent u bereid een overzicht te geven van de salarissen en toeslagen van individuele universiteitsbestuurders? Zo nee, hoe verhoudt zich dat ten opzichte van uw antwoorden op mondelinge vragen van 30 oktober 2001 waarin u zegt dat hierover duidelijkheid moet worden geschapen?²

3

Kunt u aangeven hoe de richtlijnen luiden, op basis waarvan het salaris en de toeslagen van een universiteitsbestuurder worden samengesteld?

4

Deelt u de mening dat het lerarentekort een nijpender tekort is dan het tekort aan universiteitsbestuurders? Zo ja, hoe beoordeelt u de salarisstijging van bestuurders met meer dan tien procent, terwijl het salaris van

onderwijspersoneel met een veel lager percentage is toegenomen?

5

Indien bestuurders moeten concurreren met het bedrijfsleven, moet het personeel aan universiteiten dan niet evengoed een meer marktconform salaris ontvangen? Indien u die mening deelt, hoe zou u dit willen bewerkstelligen?

6

Deelt u de mening dat de medezeggenschapsraad instemmingsrecht moet krijgen ten aanzien van het salaris en de toeslagen van universiteitsbestuurders? Zo nee, waarom niet?

¹ De Volkskrant, 22 juni jl.

² Handelingen II, 2001–2002, p. 964–966.

Antwoord

Antwoord van minister **Hermans** (Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen). (Ontvangen 17 juli 2002)

1

Ja.

2

In het vragenuur van 30 oktober jl. heb ik aangegeven dat ik van oordeel ben dat in navolging van de wet van 18 april 2002 (Stb. 225) inzake de openbaarmaking van bezoldiging van bestuurders van naamloze

vennootschappen, de bezoldiging (salaris en toeslagen) van de bestuurders van universiteiten openbaar zou moeten zijn. Dit zou moeten worden opgenomen in het jaarverslag van de universiteit. In navolging van een onderzoek naar topinkomens in de marktsector, is er op verzoek van uw Kamer een onderzoek geweest naar topinkomens in de (semi-)publieke sector. Ook onderwijsinstellingen vallen hieronder, met andere woorden ook de inkomens van de bestuurders van de universiteiten. De onderwijsinstellingen zijn voor dit onderzoek steekproefsgewijs benaderd. Het biedt dan ook geen totaaloverzicht. De uitkomsten van dit onderzoek en de beleidsreactie van het kabinet hierop is u eerder aangeboden door mijn ambtgenoot van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (TK, 2001–2002, 28 000 VII, nr. 53). In de beleidsreactie is aangegeven dat de inkomens van topfunctionarissen in bepaalde sectoren op een transparantere wijze moeten verantwoord. Voor de universiteiten zal een soortgelijke regeling als voor de naamloze vennootschappen gaan gelden. Hiermee zal in de toekomst duidelijkheid worden geschapen over het niveau van de bezoldiging van de individuele leden van het college van bestuur.

3

In het Besluit rechtspositie CvB-leden (Stb. 1998, 518) is in artikel 3 opgenomen dat aan een lid van het college van bestuur een salaris wordt toegekend overeenkomstig schaal 18 van het BBRA. Verder is bepaald dat aan een lid van het college een toelage kan worden toegekend. Het salaris en de toelage worden door de raad van toezicht vastgesteld en toegekend.

4

Het lerarentekort is een manifest probleem; mij zijn geen signalen bekend dat er een dergelijk probleem ook bestaat ten aanzien van universiteitsbestuurders. De salarissen van de leden van de colleges van bestuur moeten in eerste instantie niet zozeer worden vergeleken met de salarissen van de leraren, maar met de inkomens van topfunctionarissen in de (semi-) publieke sector. Het in het antwoord op vraag 2 genoemde onderzoek geeft inzicht in de ontwikkeling van de beloningspositie van de topfunctionarissen in de (semi-)publieke sector. Uit de tabel in het artikel in de Volkskrant kan geen salarisstijging van meer dan 10% voor de leden van colleges van bestuur worden afgeleid. De tabel geeft alleen aan dat de totale financiële lasten verbonden aan het college van bestuur zijn gestegen of gedaald. De salarissen van individuele collegeleden zijn niet aangegeven. Op grond van de gegevens in de jaarrekening is dit ook niet mogelijk. In de jaarrekening van elke universiteit staat de post financiële lasten college van bestuur. Deze post bevat de volgende lasten: bezoldigingen, met inbegrip van de pensioenlasten en andere in geldswaarde berekende toekenningen voor de gezamenlijke leden en gewezen leden van het college van bestuur. In de jaarrekening staat de bezoldiging van de individuele collegeleden dus niet afzonderlijk vermeld. Het betreft hier een aanscherping van de ministeriële regeling Richtlijn jaarverslaggeving hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek die in 2001 is aangebracht. Een vergelijking tussen de kosten voor het college van bestuur voor de jaren 2000 en 2001 is daarom niet zonder meer mogelijk.

5

De arbeidsvoorwaardenvorming in het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek is sinds 1999 gedecentraliseerd. Dat betekent dat de universitaire werkgevers (VSNU) met de vakorganisaties een cao afsluiten voor het universitaire personeel. De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen heeft geen rol bij de inhoud en de totstandkoming van de cao. De universiteiten zijn verantwoordelijk voor het personeelsbeleid en het personeelsbeheer. Om personeel van goede kwaliteit aan te trekken en te behouden zullen universiteiten moeten concurreren met het bedrijfsleven. Een goede cao is daarbij van groot belang. Onlangs is een nieuwe cao Nederlandse Universiteiten 2002–2003 afgesloten waarin partijen verdere stappen hebben gezet om tot modernisering van de arbeidsvoorwaarden en arbeidsverhoudingen te komen. Zij achten deze modernisering onder andere noodzakelijk om de concurrentiepositie van de universiteiten op de arbeidsmarkt te versterken.

6

Ik deel niet de mening dat de medezeggenschapsraad instemming moet krijgen ten aanzien van het salaris en de toelagen van universiteitsbestuurders. Immers, het vaststellen en toekennen van salaris en toelagen door de raad van toezicht betreft een aangelegenheid van individuele personele aard. Een dergelijke aangelegenheid is ook in de private sector, krachtens de WOR, geen onderwerp van overleg in de medezeggenschapsraad. Daarnaast verwijs ik naar mijn voornemen om de bezoldiging van leden van colleges van bestuur op individueel niveau in de jaarrekening openbaar te maken. Zie hiertoe het antwoord op vraag 2.